

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 29. Septem Cardinales a Papa creati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

statem dissiparet, aut ea saltem non ex improviso obrueretur.

Sæcul. XVI.
A. C. 1555.

§. XXIX.

Septem Cardinales a Papa creati.

Interea Romæ Paulus IV. ut suorum partes firmaret, Præfules sibi additos purpura decorare statuit: cum vero horum septem creare decerneret, Sacrum Collegium ægre ferebat, quod juratam promissionem transgredi vellet, vi cuius electione facta se plures quam quatuor haud creaturum in conclavi sponderat (*). Igitur convocato Purpuratorum Senatu die vigesima Decembris Pontifex graviter queri cæperat, ob sparsum in vulgus rumorem, quod non possit propter juramentum in conclavi præstitum plures, quam quatuor Cardinales creare: „Id autem „inquebat Papa, non aliud est, quam „auctoritatem Pontificiam, quæ est absoluta, legibus adstringere. Mihi quidem decretum est, nonnullos in Cardinalium Collegium cooptare, neque volo, ut quisquam refragetur, nam indigeo iis, quorum ministerio uti valeo: „quo in genere mihi veteres Cardinales „ufui

Ciacon. in vit. Pont. to. 3. p. 844. & seqq.

Pallav. hist. Conc. Trid. l. 13. c. 16. n. 2

(*) Pallavicinus contra Ciaconium, aliosque hanc Cardinalium creationem rejecit ad diem decimam octavam Decembris.

Sæcul. XVI.
A.C. 1555.

„ufui haud quaquam sunt, omnes pro-
„priis factionibus addicti, hinc ad eam
„dignitatem adfciscendi sunt viri do-
„ctrina, ac vitæ probitate conspicui, quo-
„rum opera in Ecclesiæ reformatione,
„& in Concilio potiffimum requiritur,
„cum de isto jam tempus fit, ut serio a-
„gatur, & prima quaque occasione fu-
„per eo deliberandum: sed interim, quo-
„niam res moram diuturniorem non pa-
„titur, nominandi veniunt illi, quos ad
„purpuratorum Patrum dignitatem cen-
„feo (*) evehendos, ut ipsi, quibus suf-
„fragii deliberativi jus est, diligenter
„perpendant, quod pro Ecclesiæ bono ces-
„surum putant, in quo facilem me ad au-
„diendum sunt habituri.

Porro

(*) Falsum omnino est, quod Pallavicinus,
& Ciaconius a Continuatore citati de hac Car-
dinalium querela, ac Pontificis responso men-
tionem faciunt: id enim totum denuo ex nu-
gatorio suo Sarpio descripsit, de quo tamen
Pallavicinus hæc subjungit: *Nihilominus pro-
ditum reperio de antegressis contentionibus inter
Pontificem, & Vaticanos Patres super hac Pur-
puratorum electione, quæ describuntur a Suavi,
qui tamen electorum Patrum merita inficiari
non est ausus, quin potius, cum in Senatus a-
ctis conspiciam eam electionem unanimi Collegii
consensu habitam, quoad alios Pontificibus, ma-
jorè*

Porro illi, qui cardinalitia dignitate fuerunt ornatī, erant sequentes. I. Joannes Bernardinus Scotus Clericus Regularis Ordinis Theatinorum Episcopus Placentinus, hæreticæ pravitatis Inquisitor, ac Cardinalis Presbyter tit. S. Matthæi. II. Diomedes Caraffa Neapolitanus Arianensis Episcopus, Presbyter Cardinalis tit. S. Sylvestri & S. Martini ad Montes. III. Scipio Rebiba, Siculus Motolanus Episcopus, ac Romanæ Urbis Governator, qui quidem haud nobili genere ortus, natalium tamen suorum obscuritatem raro virtutum splendore compensabat, primoque renuntiabatur Cardinalis Presbyter titulo S. Pudencianæ, & postea Archiepiscopus Pisanus, ac

Sæcul. XVI.
A.C. 1555.

iori & potentia, & aliorum erga se benevolentia, quam Paulus pollutibus, non successerat, magna mihi suppetit ratio, ut eas putem fabulas, a quibusdam nugivendis compactas, qui arcanarum inventionum turbarum sibi vitium quaerunt, stipendia cautionantur exterorum curiositati, seu credulæ, seu malignæ. Enimvero Pontifex tam recte processit in ea Cardinalium electione, ut præservidæ preces Henrici Regis, unici tunc præsidii, & sibi, & suis, qui omnem pariter adhibere conatum, ipsum adducere non valuerint ad S. Populi Episcopum una promovendum.

Hist. Eccles. Tom. XLII.

Q

Sæc. XVI.
A C. 1555.

ac Patriarcha Constantinopolitanus, & Sabinensis Antistes. IV. Joannes Antonius Capisuccius patria Romanus, Auditor Rotæ, peritusque Jurisprudentiæ Doctor, Cardinalis tit. S. Joannis. V. Svarius de Reomanis natione Gallus ex Vasconum Provincia ortus, qui mortuo Claudio Guisio Mirapicensem Ecclesiam obtinuit, ac Signaturæ justitiæ, ut vocant, Præfectus renuntiatus, tandem Presbyter Cardinalis tit. S. Joannis ante Portam Latinam creabatur. VI. Joannes Siliceus Hispanus humili admodum genere natus: Pater enim ejus erat Joannes Martinus Guilenus pauper agricola: unde ejus Filius nonnisi meritorum suffragio Philippi II. Regii Hispaniarum Principis Moderator, Toletanum Archiepiscopatum, ac denique etiam in hac Cardinalium creatione purpuram adeptus est unacum titulo SS. Nerei, & Achilei. Denique VII. erat Joannes Gropperus Coloniensis Ecclesiæ Decanus, ac Præpositus: qui tamen doctus vir purpuram Pontifici remisit unacum epistola, qua tantam dignitatem excusabat, vel ob proVectam nimium ætatem, vel ideo id faciebat, quod potius haberet dignitatem a maximis Principibus tam avide quæsitam recusare, quam per paucos dies illam non sine magna sibi æqualium æmulatione possi-

possidere; præcipue cum Henricus II. Galliarum Rex nil intentatum, inausumque relinqueret, ut hanc dignitatem Episcopo Sancti Populi procuraret: quamvis Pontifex istum ad hunc honorem evehere minus consultum censeret.

Sæcul. XVI.
A. C. 1555.

§. XXX.

Bona Ecclesiastica per Angliæ Reginam restituta.

Cum Paulus IV. variis hinc inde tum multibus agigaretur, tandem non sine animi sui solatio nuntium accepit, quod Maria Angliæ Regina suum Senatuum eo adegerit, ut bona Ecclesiastica ærario Regio addicta restitui annueret. His ita sancitis exacte in eos, qui Ecclesias, vel Monasteria deprædati fuerant, inquiri jubebat, præcipue vero inquisitio fiebat in illos, qui sub Henrici VIII. regimine visitandis ejusmodi monasteriis suam operam locabant. Horum non pauci criminum suorum impunitatem ingenti pecuniarum summa redimere, atque exorare compellebantur: Itaque quantum intra tam breves temporis angustias licuit, omnes Universitates sanam doctrinam tradere, Templâ ornari, ac reparari, Altaria erigi, & sacrari, necnon nova Collegia amplis redditibus augeri conspiciebantur, imo ut

Burnet hist.
Ref. tom. 2 p.
473. & 477.